



CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 351

din data de 07.04.2021

Dosar nr.: 793/2020

Petiția nr.: 6827/02.11.2020

Petenta:

Reclamat: Societatea Comercială Telekom

Obiect: *posibilă faptă de discriminare cu privire serviciile de telefonie*

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților

2. Societatea Comercială Telekom prin reprezentant legal cu sediul social în București, 3-5 Piața Presei Libere City Gate (Turnul de Nord), etaj 18

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petenta, o persoană care beneficiază de prevederile Legii nr. 189/200 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice, deportate în străinătate ori "constituite în prizonieri", susține că a fost discriminată de societatea reclamată prin desființarea postului său de telefonie fixă.

III. Procedura de citare

4. În temeiul dispozițiilor art.20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților citând prin adresele nr. 7956/14.12.2020 și nr. 7258/14.12.2020 ținând cont de starea de pandemie creată de coronavirusul SARS-CoV-2.

5. Față de citația CNCD, societatea reclamată a transmis punctul său de vedere înregistrat sub nr. 148/11.01.2021. Petenta nu a răspuns acestei citații.

6. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei



7. Prin sesizarea înregistrată la CNCD sub nr. 6378/14.10.2020, petenta, sustine că este o persoană ce beneficiază de prevederile Legii nr. 189/2000 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice, deportate în străinătate ori "constituite în prizonieri" și care a fost discriminată de societatea reclamată prin desființarea postului său de telefonie fixă. Aceasta adaugă faptul că postul de telefonie în prima parte a anului 2016 nu a functionat, iar mai apoi în luna septembrie 2019 societatea a desființat rețeaua de telefonie fixă în zonă. Totodată, petenta subliniază și faptul că nu a putut beneficia de drepturile ce îi revin deoarece **societatea Telekom, în calitate de furnizor initial, nu a putut oferi serviciile contractate de telefonie fixă, inițial din cauza unor furturi de cablu din rețeaua acesteia și, ulterior, a desființării rețelei.** Petenta subliniază că nu a mai putut beneficia de drepturile care i se cuvin prin Legea nr. 189/2000.

8. Petenta acuză societatea reclamată că a desființat rețeaua după bunul plac. Consideră astfel că societatea reclamată îi încalcă drepturile cetățenești și o discriminează față de ceilalți beneficiarii ai legilor speciale, unde rețeaua de telefonie fixă există deja.

9. De asemenea, petenta sustine ca este o clientă a telefoniei mobile a societății reclamate. Astfel ea solicită CNCD comunicarea unui soluții de recuperare a drepturilor care i se cuvin.

10. Petenta propune două solutii privind situatia sa și, de asemenea, solicită efectuarea tuturor demersurilor necesare pentru rezolvarea acestei situatii.

11. De altfel, petenta a subliniat faptul că înainte de a depune prezenta petiție, ea a solicitat societății reclamate soluționarea problemei sale. Petenta nu a depus niciun înscris doveditor în vederea probării susținerii sale.

Susținerile părților reclamate

12. Partea reclamata a trimis un punct de vedere cu privire la prezenta sesizare, document înregistrat la CNCD sub nr. 148/11.01.2021. În cuprinsul acestuia, societatea reclamată susține respingerea ca neîntemeiată a sesizării, din următoarele motive:

- societatea arată că petenta susține faptul că decizia de a desființa rețeaua de telefonie fixă din zona este cauzată de furturile de cablu de telefonie, fapt care este în afara competențelor reclamatei;

- sub aspectul aplicării dispozițiilor art.2 alin.1 din OG nr. 137/2000, republicată societatea reclamată precizează faptul că în ceea ce privește condiția lipsei nejustificării obiective – necesar a fi definită pentru a ne afla în fața unui tratament discriminatoriu, condiție care nu este îndeplinită așa cum a precizat, societatea a decis desființarea rețelei din zona în care petenta locuiește. Astfel, reclamata subliniază că are o justificare obiectivă pentru care a recurs la această măsură, respectiv furtul de cablu. **În acest context, reclamata subliniază că această decizie nu este una discriminatorie, ci o decizie justificată pe criterii economice;**

- reclamata precizează că nici criteriul discriminatoriu nu există, demonstrând acest lucru prin depunerea unui Punct de vedere care arată că petenta nu este unica persoană căreia i s-a desființat postul de telefonie fixă, ci mai sunt încă 8 persoane cărora li s-a desființat postul de telefonie fixă;

- cu privire la susținerile petentei în ceea ce reprezintă posibilitatea discriminării sale ca și persoană beneficiară a prevederilor legale ale Legii nr. 189/2000, reclamata susține

că sunt nefondate, având în vedere că în respectiva zonă este unica beneficiară a acestor prevederi, deci nu ar avea o situație comparabilă;

13. În concluzia punctului de vedere exprimat, reclamata susține că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile pentru a se considera că petenta a fost discriminată de societate.

14. În vederea probării susținerilor sale, societatea reclamată înțelege să se folosească de proba cu înscrisuri, fapt pentru care a atașat câteva documente, respectiv: citația nr.7956/14.12.2020 cu anexa adecvată și Memoriul justificativ referitor la desființarea abonaților din localitatea Zamostea ce cuprinde alte 8 persoane a căror post telefonic fix a fost desființat.

VI. Cadrul legal aplicabil

Dreptul național și internațional aplicabil / jurisprudența

15. Ulterior analizei celor expuse și a documentelor aflate la dosar, Colegiul director consideră aplicabile sesizării nr. 6378/14.10.2020 dispozițiile:

- art.4, alin. 2 din cuprinsul Constituției României;
- art. 2 alin.1 din cuprinsul OG nr. 137/2000, republicată;
- *Legea nr. 189/200 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice, deportate în străinătate ori contituite în prizonieri*

16. Colegiul director reține că petenta, persoană care beneficiază de prevederile Legii nr. 189/200 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice, deportate în străinătate ori contituite în prizonieri, reclamă o posibilă faptă de discriminare săvârșită de societatea reclamată prin desființarea postului său de telefonie fixă.

17. În drept, referitor la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la una dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art. 2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

18. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în

special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

19. Colegiul director, potrivit înscrisurilor depuse la dosar, constată că petenta invocă un tratament defavorizant prin faptul că i-a fost desființat postul de telefonie fixă, aceasta fiind și beneficiara prevederilor Legii nr. 189/2000 *privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice, deportate în străinătate ori contituite în prizonieri.*

20. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile din domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G.nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

21. Față de această situație, Colegiul director ia act de susținerile părților, reținând faptul că societatea reclamată, arată că sub aspectul aplicării dispozițiilor art.2 alin.1 din OG nr. 137/2000, republicată în ceea ce privește condiția lipsei nejustificării obiective – necesar a fi definită pentru a ne afla în fața unui tratament discriminatoriu, condiție care nu este îndeplinită deoarece așa a precizat anterior și petenta datorită furturilor cablurilor telefonice din zona, societatea a decis desființarea rețelei din zona în care petenta locuiește. Astfel, Colegiul director reține din cuprinsul susținerilor reclamatei și faptul că petenta nu este unica persoană căreia i s-a desființat postul de telefonie fixă, ci mai sunt încă 8 persoane cărora li s-a desființat postul de telefonie fixă.

22. Cu privire la susținerile petentei și la posibilitatea discriminării sale ca și persoană beneficiară a prevederilor legale ale Legii nr. 189/2000, Colegiul director reține că aceasta este unica beneficiară a acestor prevederi din acea zonă, comparativ cu alte 8 (opt) persoane cărora li s-a închis, de asemenea, postul de telefonie fixă.

23. Raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, nefiind vorba de un tratament diferențiat (nu numai petentei i-a fost desființat postul de telefonie, ci și altor locuitori din zonă, desființarea rețelei datorându-se furtului cablurilor din acel perimetru), nefiind încălcat principiul egalității și nici cel al nediscriminării.

24. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de petentă, nu s-a săvârșit o faptă de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare (nu există tratament diferențiat) potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Câte o copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 07.04.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN - Membru (on – line), GRAMA HORIA – Membru (on – line), HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru (on – line), LAZĂR MARIA – Membru (on – line), MOȚA MARIA – Membru (on – line), OLTEANU CĂTĂLINA – Membru (on – line), POPA SORINA CLAUDIA – Membru (on – line)

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr.138/ 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**



Data redactării: 12.04.2021
Motivată și tehnoredactată CJ/CCS

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

